

regnet til 1 pCt. af Varernes Værdi, bestemtes tillige, at Accisen, for hvilken den nye Soltarif ingen særskilt Rubrik indeholdt, skulde beregnes til $\frac{1}{4}$ af Transittoldens Beløb.

Efterat have forudskiftet disse almindelige Oplysninger om den kjøbenhavnske Accise af Skibe og Varer, skal Oprindelsen til 50 pCt. Forhøielsen af denne Afgift nærmere paavises i det Følgende.

Efterat det nemlig ved allerhøiest Resol. af 18de Juli 1814 var bestemt, at Knip-pelsbro her i Staden skulde underkastes en Hovedreparation, og Langebro istandsættes, samt at Omkostningerne til disse Foranstaltningers Iværksættelse skulde fordeles lige paa Landmilitairtaten, Staden og dens Havnevaesen, dog at Staden, forsaavidt Havnevaesen ei skulde være istand til strax at udrede sin Andeel, skulde træde i Forskud for samme, blev det ved allerhøiest Resol. af 10de Mai 1815 bestemt, at Accisen af Skibe og Varer maatte forhøies med 50 pCt. og at denne Forhøielse maatte indflyde i Stadens Kasse for alene at anvendes til Afbetaling af den Gjæld, Stadens Kasse paa egne og Havnevaesens Begne havde paadraget sig til bemeldte Broers Ombygning, saa at Forhøielsen maatte ophøre, naar Diemedet var opnaaet. Det blev fremdeles ved allerhøieste Resol. af 25de Mai 1818 bestemt, at de til Børnehuusbroens Ombygning fornødne Omkostninger maatte i lige Dele udredes af Stadens Kasse og Havnevaesen, samt at den ved formeldte allerhøiest Resol. af 10de Mai 1815 paabudne 50 pCt. Forhøielse maatte udvides til ogsaa at gjælde for Erstatning af Omkostningerne ved Børnehuusbroen. Endelig blev det ved allerhøiest Resol. af 9de Januar 1833 paalagt Stadens Kasse at udrede den halve Deel af Omkostningerne til Holmensbroes Ombygning og de dermed i Forbindelse staaende Foranstaltninger, imod at den ommeldte 50 pCt. Forhøielse af Accisen fremdeles maatte erlægges, indtil Stadens Kasse havde erholdt dens Bidrag til Omkostningerne refunderet. Det fuldstændige Beløb af disse forskjellige Omkostninger, forsaavidt de ifølge de nævnte allerhøieste Resol. skulde refunderes ved Hjælp af 50 pCt. Forhøielsen af Accisen, nemlig circa 212,546 Rbd., var tilbagebe-

talt i Begyndelsen af 1845, og den oftnævnte Forhøielse skulde altsaa have ophørt. Kjøbenhavns Magistrat androg imidlertid paa, at en Gjældsopost paa 3968 Rbdlr. 33 sk., hvilken Sum var bleven udbetalt af Stadens Kasse som Forskud for Havnevaesen i Anledning af Langebroes Forandring i 1809 til en Vindebro, maatte refunderes bemeldte Kasse. Den Kongelige Havneadministration maatte vel i Anledning af denne Forordning erkjende, at den Betingelse, som var fastsat for denne Sums Afbetaling, nemlig „at Havnevaesen dertil har Gyne“, vel ikke kunde siges at mangle, men fremhævede paa den anden Side, at Havnevaesen med dens havende Indtægter ikke vilde være istand til at tilvejebringe Balance mellem Indtægter og Udgifter, og at det for at opnaae Saadant vilde blive nødvendigt at angribe de Capitaler, som vare opsamlede til Iværksættelsen af flere forestaaende betydelige Havnearbejder, hvorfor bemeldte Administration anholdt om, at 50 pCt. Forhøielsen af Accisen maatte vedblive at oppebæres til Fordeel for Havnevaesen, uagtet de Diemed, for hvis Skyld denne Afgift i sin Tid blev paabuden, ere opnaaede. Det daværende Generaltoldkammer og Commerce-Collegium, under hvis Overbestyrelse Havnevaesen dengang forterede, som maatte erkjende Nødvendigheden af, at Havnevaesen ydedes Hjælp for at sætte den istand til at berigtige dens Gjæld til Stadens Kasse og de øvrige den paahvilende Forpligtelser indgif derfor ogsaa med Forestilling til Hans Majestæt Kongen, som ved allerhøiest Resolution af 30te April 1845 bifaldt, at den heromhandlede Afgifts Forhøielse maatte vedblive, indtil det blev endeligt afgjort, hvorledes Kjøbenhavns Havnevaese kan kommes til Hjælp med Hensyn til Berigtigelsen af dens Gjæld til Stadens Kasse og til Bestridelse af de øvrige samme paahvilende Udgifter. Collegiet blev derhos bemyndiget til at indlede de fornødne Forhandlinger og overdraget at fremme Sagen saaledes, at der herom kunde afgives Forestilling inden Udgangen af Aaret 1845. De derefter indlede Forhandlinger kunde imidlertid ikke tilendebringes i den foreskrevne Tid og det blev nu atter ved en allerhøiest Resolution af 21de Januar 1846 tilladt, at det maatte ud-